

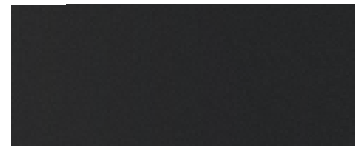

מדינת ישראל
בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

ערר (י-ם) 6485-18

בית הדין לעררים בית דין ירושלים
לפני כב' היינ מייכאל זילברשמיד

העררים:

1.
2.
3.

ע"י ב"כ עו"ד טל פרושן

נ ג ד

משרד הפנים- רשות האוכלוסין וההגירה

המשיב:

ע"י הלשכה המשפטית

פסק דין

- ערר כנגד החלטת המשיב מיום 4.11.18 לסרב את בקשת העוררת 1 (להלן: "העוררת") להזמנת העורר 3 (להלן: "העוררי") בשל חשש להשתקעות.
- על פי התשתית העובדתית אשר אינה שנויה במחלוקת, העורר חינך אורח הפיליפינים, יליד 1976, נכנס לישראל ביום 26.4.99 באמצעות רישיון תייר מסוג ב/2 ובתום תוקף רישיונו נותר לשהות בישראל ללא רישיון ושגא כדין. ביום 2.6.04 הורחק העורר מישראל. העוררת הינה אזרחית הפיליפינים, ילידת 1975, נכנסה לישראל ביום 24.9.97 באמצעות רישיון נשיבה ועבודה מסוג ב/1 בעובדת סיעודית. ביום 4.2.03 נולד העורר 2 (להלן: "הקטין"). ביום 15.8.10 הגישו העוררת והקטין בקשה למתן מעמד בישראל מכוח החלטת ממשלה מיז' 2183 למתן מעמד לילדי שוהים בלתי חוקיים הוריהם ואחיהם אשר אושרה ביום 19.2.12. בהתאם לכך ניתן לקטין רישיון לנשיבת קבע בישראל ולעוררת ניתן רישיון נשיבה ארעי מסוג א/5.
- ביום 30.12.17 הגיע העורר לישראל וכניסתו סורבה לאור שהייתו הבלתי חוקית בארץ בעבר. ביום 15.2.18 הגישה העוררת בקשה למשיב לאשר את כניסת העורר לישראל לצורך ביקור משפחתי. בקשה זו סורבה על ידי המשיב ביום 18.4.18 ועורר פנימי כנגד החלטה זו נדחה ביום 14.6.18. ביום 12.7.18 הגישו העוררים ערר מנהלי בפני בית הדין לעררים בתל אביב (ערר 4165-18) אשר נמחק ביום 11.10.18 לאור הודעת המשיב כי עניינם של העוררים יושב לבחינה נוספת לצורך קבלת החלטה חדשה. ביום 4.11.18 ניתנה החלטת המשיב המטרת זאת בקשת העוררים לאור עברו של העורר ובשל חשש להשתקעות.
- לאחר שבוחני את כתבי הטענות וקיימתי דיון במעמד הצדדים, במהלכו הציעו העוררים ערובות כספיות ואחרות, ירבות הותחייבות כי לא תוגש כל בקשה להסדרת מעמדו של העורר בישראל, מצאתי כי לאור פרק

מדינת ישראל
בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

הזמן אשר ח"ף ממנועד הרוחקת העורר, ניתן לאיין את החשש להשוקקות על ידי הטלת ערבות מתאימות אשר יבטיחו זאת ערבות העורר את הארץ.
5. משכך, מצאתי לאפשר את כניסת העורר לישראל למשך 21 יום בתנאים הבאים:

- א. העוררת תפקיד ערבות (בנקאית או במוזמן) בסך של 65,000 ₪ בלשכת המשיב בנתב"ג, 7 ימים לפני הגעת העורר לישראל.
- ב. לא תוגש כל בקשה להארכת פרק הזמן שהותר לשחות העורר בישראל, ולא כל בקשה אחרת למתן מעמד לעורר בישראל. ככל שתוגש בקשה, בחינתה תעשה רק לאחר צאת העורר מישראל.
- ג. ככל שהעוררים לא יכבדו התחייבויותיהם כמפורט לעיל, יהא המשיב רשאי לנקוט בחליכי אכיפה להרוחקת העורר מן הארץ לרבות חילוט הערבות, ללא צורך בהחלטה נוספת.

6. אין צו לחוצאות.

ניתן היום, י"ד חשוון תש"ף, 12/11/2019, בהעדר הצדדים.

זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי בירושלים, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 45 יום.

מיכאל זילברשמיד, דיין
בית הדין לעררים